

Manneke Toy

Voorleesverhaaltjes voor kleuters en peuters

Colofon

ISBN: 978 90 8954 916 7
1e druk 2016
© 2016, Tineke van Tuinen

Exemplaren zijn te bestellen via de boekhandel
of rechtstreeks bij de uitgeverij:
Uitgeverij Elikser
Ossekop 4
8911 LE Leeuwarden
www.elikser.nl

Vormgeving binnenwerk en omslag: Evelien Veenstra

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

Manneke Toy

Voorleesverhaaltjes voor kleuters en peuters

Tineke van Tuinen

Voorwoord

Vorig jaar, toen ik wat aan het opruimen was, viel mijn oog opeens op de kleine blauwe multiband met daarin de verhaaltjes van Manneke Toy. Deze verhaaltjes uit 1970 bleken al mijn verhuizingen overleefd te hebben en ik had er eigenlijk nooit meer naar omgekeken.

Ze waren bijna onleesbaar geworden en het voorplaatje was zelfs helemaal weg.

Toen ik het schreef was ik getrouwd, had een zoontje van twee en er was een tweede op komst.

Ik was vast van plan om later als de kinderen groter waren weer als kleuterleidster te gaan werken en altijd creatief bezig, kreeg ik ineens een ingeving om te maken wat ik in mijn vorige betrekkingen nogal had gemist: een boekje met korte voorleesverhaaltjes die zich moesten afspelen in de verschillende jaargetijden om zo dicht mogelijk bij de ervaringswereld van het jonge kind te kunnen blijven.

Algauw kondigde het speelgoedmannetje Manneke Toy zich aan en met veel plezier ben ik met hem aan de slag gegaan. Bij ieder verhaaltje maakte ik een eenvoudige illustratie waaraan de kinderen de verhaaltjes konden herkennen en inderdaad heb ik er veel plezier van gehad.

De avonturen van Manneke Toy was ik alweer een beetje vergeten en al lezende kwam ik tot de conclusie dat ik deze leuke verhaaltjes toch echt niet bij het oud papier kon leggen.

Ik heb een jonge vader gevraagd om als experiment een paar verhaaltjes aan zijn kinderen voor te lezen en hun reactie was positief. Daarna ben ik ze gaan uitwerken op de computer en het was heerlijk om weer even in de rustige, overzichtelijke wereld van toen te stappen.

De verhaaltjes zijn van alle tijden, natuurlijk wel iets geda-teerd, maar daardoor extra leuk voor opa's en oma's om ze aan hun kleinkinderen voor te lezen.

De voorplaat van Manneke Toy moest ik opnieuw maken en ook nog een paar illustraties die er slecht uit zagen. De stijl van de originelen vind ik beter, maar dat lukte me niet meer zo goed.

Dat nu na meer dan 45 jaar mijn boekje alsnog wordt uitgegeven, vind ik heel bijzonder en ik hoop dat nog heel veel kinderen plezier gaan beleven aan de avonturen van Manneke en Vrouwtje Toy.

Tineke van Tuinen

1.

Manneke Toy wordt wakker.
De zon schijnt in zijn kamertje.
Hoera, mooi weer vandaag!
Hij ruikt de lekkere koffie al die Vrouwtje aan het zetten is.
Ze roept: “Manneke Toy, opstaan, je moet naar de markt!”
Manneke springt snel uit bed en gaat zich wassen en aankleden.
Daarna gaat hij vlug naar de kamer om een boterham te eten.
“Goedemorgen Vrouwtje!”
“Goedemorgen Manneke!”
Hij eet zijn buik lekker rond.

Dan loopt hij de trap af en fluit een liedje.
Nog een kleiner trapje af en dan is Manneke in zijn kelder.
O, wat is het daar mooi!
Tegen de muur zijn heel veel planken getimmerd en daar staat allemaal speelgoed op.
Prachtig speelgoed!
Auto's, treinen, poppen, blokken en nog veel meer.
Ja, Manneke Toy is heel erg knap, dat speelgoed maakt hij allemaal zelf.
Zijn vrouwtje helpt hem ook wel, hoor.
Zij naait de kleertjes voor de poppen.
Ze borduurt de lakentjes voor de bedjes.
En ze kan ook heel goed speelgoedbeesten maken.

Manneke Toy werkt heel vaak in zijn kelder.
Maar vandaag niet, vandaag gaat hij naar de markt.
Daar gaat Manneke het speelgoed verkopen.

Dan verdient hij geld en daarmee kan hij weer nieuw speelgoed maken.

Ook geeft hij geld aan Vrouwtje Toy.

Zij kan daar eten en kleren voor kopen en andere dingen die ze nodig hebben.

Manneke neemt een grote mand met stevige riemen van de muur en zet hem op de grond.

Dan pakt hij wat speelgoed van de planken en doet dat in de mand.

Hij gaat door tot de mand helemaal vol is.

Manneke legt er ook nog een groot kleed bovenop.

Dan maakt hij de mand dicht en tilt hem op zijn rug.

Twee riemen over zijn schouders en een riem over zijn buik, die hij stevig vastmaakt.

Oei, wat is de mand zwaar!

Manneke pakt zijn hoedje van de haak en zet deze op zijn hoofd.

Dan is hij helemaal klaar en loopt hij naar buiten.

Pfff ... wat is het warm, hij zweet er een beetje van.

De markt is ver, dus hij moet een heel stuk lopen.

Maar Manneke Toy stapt stevig door.

Zo, daar is hij al op de markt.

Hij zet zijn zware mand op de grond en gaat even op een sinaasappelkistje zitten.

Dat kistje is van de groenteman.

Die staat altijd naast hem met zijn groente en fruit.

“Dat valt niet mee, hè, Manneke Toy, ik ben blij dat ik een auto heb waar ik al mijn kisten in kan zetten,” zegt de groenteman. “Stel je voor dat ik alles op mijn rug moest dragen.”

“Ja, ja ... een auto zou ik ook wel willen hebben,” zucht Manneke, “maar zoveel geld heb ik nog niet verdiend.”

Het is nog niet erg druk op de markt.

Manneke Toy pakt het kleed uit de mand en legt het helemaal opgevouwen op de grond.

Dan pakt hij al het speelgoed uit de mand en legt dit op het kleed.

Nu kan iedereen het heel goed zien en kan hij zijn speelgoed gaan verkopen.

Daar komt een aardige mevrouw aangelopen, met in iedere hand een grote tas.

Bij het speelgoed van Manneke blijft ze staan:

“Wat een mooie dingen hebt u daar, mijnheer, ik zoek iets voor mijn kleine meisje, want ze komt een weekje bij haar oma logeren.”

Samen met Manneke zoekt ze een paar mooie cadeautjes uit.

Wat zal het meisje daar blij mee zijn.

Manneke gaat de cadeautjes heel mooi inpakken.

Dan is het een echte verrassing.

Hij geeft de pakjes aan die lieve oma, en zij geeft het geld aan Manneke.

“Dank u wel, mevrouw, nog een prettige dag gewenst!”

Mooi, dat gaat goed!

“Dag mijnheer!”

Er staat een klein meisje naar het speelgoed te kijken.

“Dag meisje, kan ik je misschien helpen?”

“Ja, mijnheer, ik heb een broertje gekregen en ik wil graag een cadeautje voor hem kopen.”

“Nou, dat is lief en zie je al iets leuks?”

“Ja, dat treintje, mijnheer!”

“Maar is je nieuwe broertje daar nog niet een beetje te klein voor?”

Daar kan hij nu nog niet mee spelen.

Wat vind je van deze mooie rinkelbel, of een zachte knuffel?”

“Mag ik dat poesje even voelen, mijnheer?” vraagt het meisje.

“Natuurlijk, kind.”

Manneke geeft haar het poesje.

“O, wat lekker zacht, ja, dit ga ik voor mijn broertje kopen.”

Het meisje geeft Manneke het geld dat ze uit haar spaarpot heeft gehaald.

En heel blij huppelt ze naar huis.

Er komen nog een paar mensen speelgoed kopen.

Maar erg druk heeft Manneke Toy het vandaag niet gehad.

Hij vindt het niet erg.

Het is woensdagmiddag en mooi weer.

De kinderen spelen vast buiten of zijn naar het park of het strand.

Hij gaat zijn spulletjes maar weer inpakken en wandelt rustig naar huis.

Nu kan hij gezellig met Vrouwtje Toy nog even op het balkonnetje zitten.

2.

Manneke Toy komt thuis.

Hij is naar de markt geweest.

Hij is heel vrolijk, want hij heeft heel veel speelgoed verkocht.

“Dag Vrouwtje!”

“Goedemiddag Manneke!”

Manneke legt al het geld dat hij heeft verdiend op de tafel en loopt naar de kast.

Daar haalt hij een groot varken uit.

Nee, geen echt varken, hoor, maar een spaarvarken.

Hij is gemaakt van steen en bovenin zit een grote gleuf.

Daar kan Manneke al het geld in doen dat hij nu niet nodig heeft.

Dat heet sparen.

Klink ... klink ... klink ... gaat het, iedere keer als er een muntje in valt.

O, wat is dat varken al zwaar.

Manneke kan hem bijna niet meer tillen.

“Vrouwtje, kom eens hier ...!”

“Wat is er, Manneke?”

“Kijk eens, het varken is bijna vol, zou er al genoeg geld zijn om ...?”

“Ik denk dat je nog wel even door moet sparen, Manneke,” zegt Vrouwtje.

Manneke krijgt er een kleur van, want als het spaarvarken vol is, dan gaat hij een auto kopen.

Nee, geen nieuwe, hoor, die zijn veel te duur, maar een auto die al een beetje oud is en toch nog goed kan rijden.

Manneke hoeft dan niet meer met die zware mand op zijn rug te lopen.

En als het mooi weer is, kan hij ook lekker met Vrouwtje uit rijden gaan.

Naar het bos of met vakantie, heerlijk hoor!

Manneke zet zijn spaarvarken weer in de kast.

Dan gaat hij zitten, pakt zijn krantje, rookt zijn pijpje en krijgt een lekker kopje koffie van Vrouwtje.

Hij is toch wel moe geworden van de hele dag werken.

“Hé, wat staat daar nu in de krant ... Leest Manneke dat goed?”

TE KOOP: EEN MOOIE AUTO NIET DUUR 300 GULDEN

Dat is goedkoop, zoveel geld heeft Manneke vast wel in zijn spaarvarken.

Hij staat meteen op, doet de deur open en holt de trap af naar de kelder.

Hij hijgt van het harde lopen.

Manneke pakt een grote hamer en gaat weer naar boven.

“Wat ga jij nu doen, Manneke Toy?” vraagt Vrouwtje verschrikt.

“Het spaarvarken kapotslaan, misschien kan ik een auto kopen,” zegt Manneke trots.

Voor de tweede keer wordt het spaarvarken uit de kast gehaald.

Manneke zet hem midden op de tafel.

Hij lacht, nu gaat het gebeuren.

Hij pakt de hamer stevig vast met beide handen.

De hamer zweeft door de lucht ... en dan pats ... boven op het varken.

Rinkeldekinkeldekinkel ... stuk is het varken en al het geld rolt door de kamer.

Manneke en Vrouwtje hebben zo'n plezier.

Ze zoeken en grabbelen op de tafel en op de grond.

Het lijkt wel of Zwarte Piet gestrooid heeft, maar het zijn geen pepernoten!

Manneke en Vrouwtje leggen al het geld bij elkaar op tafel en dan gaan ze tellen.

Dat is heel veel werk, ze krijgen het er warm van.

Maar dan zijn ze klaar!

En ja hoor, er zit meer dan 300 gulden in het varken.

Manneke heeft nu echt genoeg geld om de auto te gaan kopen.

Hij kan het haast niet geloven.

O, wat is het laat geworden, ze moeten nodig naar bed.

En Manneke droomt van hele grote auto's.

Ze rijden allemaal achter elkaar, hoe langer hoe harder.

De volgende morgen gaat Manneke al vroeg op stap.

Hij gaat naar die mijnheer die de auto wil verkopen.

Zijn naam en straat staan in de krant, en die heeft hij bij zich.

Kijk, hier is het. Wat een grote garage!

“Goedemorgen, mijnheer, ik ben Manneke Toy.

Ik wil graag de auto kopen die hier in de krant staat.”

“Ja, ja ... u bedoelt die auto van 300 gulden?”

“Ja, mijnheer, mag ik hem even zien?”

”Dat gaat niet, Manneke Toy, die auto is gisteravond al verkocht.”

O, wat kijkt Manneke nu teleurgesteld en verdrietig.

De mijnheer van de garage krijgt een beetje medelijden met hem.

“Kom maar eens kijken, Manneke, ik heb ook nog andere auto’s, hoor.”

Dan laat de mijnheer Manneke heel veel auto’s zien.

Kleine en grote, witte en zwarte en ook een prachtige rode auto.

Maar ach, ze zijn voor Manneke veel te duur, zoveel geld heeft hij niet.

“Dat is jammer,” zegt de mijnheer, “want als je een rijbewijs hebt, dan wil je toch graag rijden.”

Een rijbewijs ...?

“Maar ik heb helemaal geen rijbewijs!” roept Manneke verschrikt.

O, wat dom, Manneke weet niet eens hoe hij in een auto moet rijden.

Daar heeft hij nooit aan gedacht.

“Ja, je moet een rijbewijs hebben van de politie,” zegt de mijnheer van de garage, “anders mag je beslist niet in een auto rijden, want dat is veel te gevaarlijk.”

Ja, dat is waar wat die mijnheer daar zegt.

Natuurlijk moet Manneke eerst naar de rijsschool om te leren autorijden.

“Weet je wat je doet, Manneke Toy, je gaat nog even flink doorsparen.

En als jij je rijbewijs hebt, kom je nog maar eens terug.

Dan gaan we opnieuw kijken of ik een mooie auto voor je heb. Afgesproken?”

“Afgesproken,” zegt Manneke.

Dan staat hij weer op straat.
Hij kijkt naar de auto's die voorbijrijden.
Oei, het gaat toch wel hard.
Het lijkt Manneke best moeilijk om goed te sturen.
En als je niet op tijd remt, kun je zo tegen andere auto's
opbotsen.
Of tegen iemand op de fiets ... of tegen een dikke boom.
Er kunnen allemaal verschrikkelijke dingen gebeuren.
Nee, het lijkt Manneke opeens helemaal niet zo leuk meer
om in een auto te rijden.
Misschien gaat hij wel iets anders voor zijn geld kopen.
Een zeilboot, of een huisje met een tuintje.
Maar dan moet Manneke nog wel heel lang sparen.
Hij moet het eerst maar eens met Vrouwtje Toy bespreken.

3.

Tik ... tik ... tik ... doet de regen tegen het raam.
Bah, wat is het naar weer.
Manneke Toy stapt uit bed.
Hij loopt naar de kamer en doet de radio aan.
“Veel regen en harde wind vandaag,” zegt het weerbericht.
Jammer, vandaag kan Manneke dus niet naar de markt.
Er komen toch geen mensen.
Iedereen blijft lekker thuis, daar is het tenminste droog.
“Vandaag ga ik in de kelder aan het werk,” zegt hij tegen
Vrouwtje.
“Goed, Manneke!”
Hij wast zich, kleedt zich aan en eet samen met Vrouwtje
een lekkere boterham.
Dan loopt hij de trap af.

Oei, wat is het donker in de kelder.
Er komt maar heel weinig licht door het kleine raampje.
Manneke drukt op het lichtknopje.
Zo is het beter, nu kan hij alles weer goed zien.
Hij kijkt om zich heen ...
Treintjes en auto's heeft hij nog genoeg.
Hij kan wel weer eens wat houten puzzels gaan maken.
Maar dat is erg moeilijk, daar heeft Manneke nu niet zoveel
zin in.
Ja, hij weet het ineens: hij gaat vliegers maken.
Kinderen vinden vliegeren altijd fijn, ze doen het vaak samen
met hun vader.
Vooral in het park of op het strand.

Natuurlijk moet het dan wel een beetje waaien, anders willen ze niet goed de lucht in.
En Manneke heeft helemaal geen vliegers meer, ze zijn allemaal verkocht.

Dan zoekt hij alles bij elkaar wat hij nodig heeft.
Houten latjes, mooi gekleurd vliegerpapier, touw, een hamer en spijkertjes.
Ook heeft hij nog een schaar nodig en sterke lijm.
Manneke vindt het fijn om weer eens te knutselen.

In het midden van de kelder staat een grote tafel, dat is zijn werkbank.
Manneke legt daar alle spulletjes neer en gaat aan de slag.
Eerst de latjes op elkaar spijkeren, zodat het een kruis wordt.
Daaromheen komt een touwtje en dan knipt Manneke het papier.
Hij plakt dat over het kruis heen vast op het touw.
Het begint al helemaal op een vlieger te lijken.
Manneke heeft er plezier in en hij fluit een liedje.

Klets ... Boem ... Klets ...!
Klets ... Boem ... Klets ...!
Manneke schrikt, waar komt dat lawaai vandaan?
Verschrikkelijk, wat een kabaal!
Klets ... Klets ... Boem ... Boem ...!
Hij stopt zijn vingers in de oren.
Klets ... Boem ... Klets ... Nog harder!
Het lijkt wel of het lawaai dichterbij komt.
Manneke kan niet goed werken met zoveel lawaai.
Het komt van achter de kelderdeur vandaan.
Manneke doet de deur open en kijkt in de gang.